

I. ĐỌC - HIỂU (6,0 điểm)

Đọc đoạn trích sau và thực hiện các yêu cầu bên dưới:

(...) Anh quay lại nhìn con vừa khẽ lắc đầu vừa cười. Có lẽ vì khổ tâm đến nỗi không khóc được, nên anh phải cười vậy thôi. Bữa sau, đang nấu cơm thì mẹ nó chạy đi mua thức ăn. Mẹ nó dặn, ở nhà có gì cần thì gọi ba giúp cho. Nó không nói không rằng, cứ lui cui dưới bếp. Nghe nồi cơm sôi, nó giở nắp, lấy đũa bếp sơ qua - nồi cơm hơi to, nhắm không thể nhắc xuống để chất nước được, đến lúc đó nó mới nhìn lên anh Sáu. Tôi nghĩ thầm, con bé đang bị dồn vào thế bí, chắc nó phải gọi ba thôi. Nó nhìn dáo dác một lúc rồi kêu lên:

- Cơm sôi rồi, chất nước giùm cái! - Nó cũng lại nói trống.

Tôi lên tiếng mở đường cho nó:

- Cháu phải gọi “ba chất nước giùm con”, phải nói như vậy.

Nó như không để ý đến câu nói của tôi, nó lại kêu lên:

- Cơm sôi rồi, nhão bây giờ!

Anh Sáu cứ vẫn ngồi im. Tôi dọa nó:

- Cơm mà nhão, má cháu về thế nào cũng bị đòn. Sao cháu không gọi ba cháu. Cháu nói một tiếng “ba” không được sao?

Lúc đó nồi cơm sôi lên sùng sục. Nó hơi sợ, nó nhìn xuống, vẻ nghĩ ngợi, nhắc không nổi, nó lại nhìn lên. Tiếng cơm sôi như thúc giục nó. Nó nhăn nhó muốn khóc. Nó nhìn nồi cơm, rồi nhìn lên chúng tôi. Thấy nó lúng lúng tôi vừa tội nghiệp vừa buồn cười, nghĩ chắc thế nào cũng chịu thôi. Nó loay hoay rồi nhón gót lấy cái vá múc ra từng vá nước, miệng lầm bầm điều gì không rõ. Con bé dáo dác thật.

Trong bữa cơm đó, anh Sáu gấp một cái trứng cá to vàng để vào cái chén nó. Nó liền lấy đũa xoi vào chén, để đó rồi bất thần hất cái trứng ra, cơm văng tung tóe cả mâm. Giận quá và không kịp suy nghĩ, anh vung tay đánh vào mông nó và hét lên:

- Sao mày cứng đầu quá vậy, hả?

Tôi tưởng con bé lăn ra khóc, sẽ giẫy, sẽ đạp đổ cả mâm cơm, hoặc sẽ chạy vụt đi. Nhưng không, nó ngồi im, đầu cúi gằm xuống. Nghĩ thế nào nó cầm đũa, gấp lại cái trứng cá để vào chén, rồi lặng lẽ đứng dậy, bước ra khỏi mâm. Xuống bến, nó nhảy xuống xuồng, mở lời tới cổ làm cho dây lòi tới khua ròn rảng, khua thật to, rồi lấy dầm bơi qua sông. Nó sang qua nhà ngoại, méc với ngoại và khóc ở bên ấy - chiều đó, mẹ nó sang dỗ dành mấy nó cũng không về. (...)

(Nguyễn Quang Sáng, *Chiếc lược ngà*, Ngữ Văn 9, Sách Cánh diều, Tập 1)

Câu 1. Đoạn trích trên thuộc thể loại văn bản nào?

- A. Tuỳ bút B. Hồi kí C. Truyện ngắn D. Tản văn

Câu 2. Ai là người kể chuyện trong đoạn trích trên?

- A. Ông Sáu B. Bé Thu C. Vợ ông Sáu D. Tôi

Câu 3. Dấu ngoặc kép được sử dụng trong câu *Cháu nói một tiếng “ba” không được sao có công dụng gì?*

- A. Đánh dấu lời dẫn trực tiếp.
- B. Trích dẫn một nhận định.
- C. Đánh dấu phần bổ sung, giải thích.
- D. Đánh dấu từ ngữ với ý nghĩa đặc biệt.

Câu 4. Phó từ “vẫn” trong câu *Anh Sáu cứ vẫn ngồi im* bổ sung ý nghĩa về mặt nào?

- A. Chỉ mức độ hoạt động.
- B. Chỉ sự tiếp diễn hoạt động.
- C. Chỉ sự cầu khiến.
- D. Chỉ kết quả kết quả hoạt động.

Câu 5. Từ “bất thần” trong câu *Nó liền lấy đĩa xoi vào chén, để đó rồi bất thần hất cái trứng ra, cơm văng tung tóe cả mâm* có nghĩa là gì?

- A. Hành động bất ngờ, không suy nghĩ.
- B. Hành động vô tâm, không suy nghĩ.
- C. Hành động hờn dỗi, thiếu suy nghĩ.
- D. Hành động tức giận, thiếu suy nghĩ.

Câu 6. Đặc điểm tính cách nào của bé Thu được thể hiện qua đoạn trích?

- A. Dịu dàng và điềm đạm.
- B. Dịu dàng nhưng quyết đoán.
- C. Mạnh mẽ và ngang bướng.
- D. Ngang bướng và vô tâm.

Câu 7. (1,0 điểm) Xác định và gọi tên thành phần câu được mở rộng trong câu sau?

Lúc đó nồi cơm sôi lên sùng sục.

Câu 8. (1,0 điểm) Em có đồng tình với cách ứng xử của Thu đối với ông Sáu không? Vì sao?

Câu 9. (1,0 điểm) Trong chúng ta, chắc chắn ai cũng có ít nhất một lần hành động khiến ba mẹ thất vọng, buồn lòng. Cảm giác em như thế nào khi có lỗi với ba mẹ, và em đã làm để chuộc lỗi?

II. LÀM VĂN (4,0 điểm)

Em hãy viết bài văn biểu cảm về người thân mà em yêu mến (ông, bà, ba, mẹ, anh, chị em...).
